

Befejeződtek a korábban megkezdett felújítási munkálatok

A Zempléni-szigethegység egyik szép völgyében fekszik a Csarnahói Református Egyházközség s annak műemlék temploma, amely 1793-ban épült. Mégis a Csarnahói templomra vonatkozó legkorábbi adat 1600-ból való, amikor már volt állítólag református gyülekezet és egy fából épült templom, amely még abban a században leégett. 1628-ban a gyülekezetnek prédikátora is volt. Egy későbbi forrás szerint az egykori fatemplom még megmaradt darbján az 1662-es évszám volt olvasható, tehát ez a legrégebbi biztos dátum, amihez már köthető a fatemplom megléte. A gyülekezetnek csak később gyűlt elég ereje ahhoz, hogy templomépítésbe kezdjen.

A mai műemlék templom 1793-ban épült. A templomot 1793. július 8-án szentelték. Erről tanúskodik a torony homlokzatába beékelte korabeli felirat is. Az egyhajós, különös háromoldalú befejezéssel és kiemelkedő tornyával rendelkező templom máig őrzi eredeti formáját.

A kedvezőtlen időjárási viszonyok az elmúlt években jelentősen megrongálták a templom tetőszerkezetét, amely sürgősen felújításra szorult. E kis létszámú gyülekezet szűkös anyagi keretei, az önkéntes többszöri adakozások és önkéntes felajánlások s minden egyéb igyekezet ellenére sem voltak elegendők a műemlék templom teljes felújításával járó kiadások fedezésére. A szükséges források biztosítása érdekében több alkalommal is próbáltunk élni pályázati lehetőségekkel. Egyetemes Egyházunktól kapott jelentős anyagi segítségből sikerült az elkorhadt gerendákat újjal megerősíteni, a templomtető és a templom belseje közötti részt teljesen ledeszkázni, ill. a gerendák közötti részeket hő-szigetelőréteggel kitölteni. 2012-ben az itt élő kis gyülekezet Kassa Megye Önkormányzatának jóvoltából 4.000,- Eurós anyagi támogatást kapott a tetőszerkezet felújítására. Ez a pályázat által elnyert összeg lehetővé tette a tető hátsó részének a felújítását. 2013-ban újra pályáztunk s a Kulturális Minisztériumtól ugyancsak 4.000,- Eurót kaptunk. A munkálatok így tovább folytatódtak és a hajórész egyik oldalát (az északi részt) sikerült teljes mértékben felújítani. Az idén 2014-ben a Szlovák Köztársaság Kulturális Minisztériumától újabb 5.000,- Euró anyagi támogatásban részesült gyülekezetünk, s így sikerült teljes egészében befejezni a templom tetőzetének felújítását a Kerületi Műemlékvédelmi Hivatal rendelkezése szerint. A munkálatokat az erre a munkára szakosodott Igló-i cég Dalibor Dul'a vezetésével végezte.

Szükség volt az összefogásra, az áldozathozatalra, hogy mielőbb befejezhessük a munkálatokat.

Szeretnénk köszönetet mondani ismételten Kassa Megye Önkormányzatának, a Szlovák Köztársaság Kulturális Minisztériumának, a Kerületi Műemlékvédelmi Hivatal munkatársainak, a Szlovákia Református Keresztyén Egyház Zsinatának, a Kisújhelyi Református Egyházközségnek, a Kis- és Nagybari Református Egyházközségek tagjainak, a községből idegenbe elszakadt, egykori gyülekezeti tagoknak, idegenben élő ismeretlen, de ügyünket szívükön viselő testvéreinknek és szeretteiknek, a gyülekezet hűséges tagjainak, idős, egyedül élő asszonytestvéreinknek példamutató adakozását.

Köszönet azon élő és sajnos az életből már eltávozott mestereknek és szakembereknek, gyülekezeti tagoknak fizikai segítségét, akik a munkálatok során kitartóan dolgoztak, hogy méltóképpen megújulhasson ez a hajlék. Köszönet azoknak, akik az illetékes helyeken nem egyszer szóltak érdekünkben, hogy pályázataink pozitív elbírálásban részesüljenek. Köszönet illeti azokat, akik a gyülekezeten belül, s akik idegenből is felismerve jó szívvel segítő kezet nyújtottak felajánlásaikkal (a munkások számára szálláslehetőség biztosításával a Bodrogszerdahelyi görög katolikus lelkész), különböző rendezvények, mint a

jótekonysági bálók megszervezésével, lebonyolításával és tomboladíjakkal is próbálták ösztönözni az embereket, az összefogásra, a nemes cél érdekében. Köszönet azoknak, akik a feledhetetlen hangulatról gondoskodtak segítve bennünket elhatározásunkban. De mindenekfelett köszönet és hála legyen Istennek, hogy bennünket ez idáig megsegített.

A gyülekezet magva mindig is fontosnak tartotta, hogy temploma méltó helye legyen az Úrral való találkozásnak. Ezek azok, akik szeretik a templomot, ahol az Úr utoléri őket, és szavával megérinti az Őt szeretőket minden gondjukban, bajukban, bánatukban, nyomorúságukban, félelmükben erőt, s vigasztalást adva a minden napi terhek és keresztek hordozásához. Akik fontosnak tartják, hogy példamutatóan továbbadhassák Istenhez való ragaszkodásukat, szeretetüket, hogy ha majd nagyra nőtt gyermekeik, unokáik leülnek, a régi padban büszkén emlékezhessenek, hogy abban a padban imádkozott egykor az áldott szívű nagymama, s ott énekelt a feledhetetlen nagyapa Istent dicsőítve, magasztalva. Ez ad erőt a kis gyülekezetnek, ha olykor megfáradva is újra talpra álljon, és lelkesen fogjon hozzá kijavítani a hibákat, s ha kell felújítani akár teljes egészében is az elődökhöz hűen.

„Kölcsön ad az Úrnak, aki kegyelmes a szegényhez, és az ő jótéteményét megfizeti néki.“
Példabeszédek 19: 17.